

Interview met André Dubois: het ontstaan van het Coreper (Brussel, 8 december 2006)

Copyright: (c) Translation Centre Virtuel de la Connaissance sur l'Europe (CVCE)

All rights of reproduction, of public communication, of adaptation, of distribution or of dissemination via Internet, internal network or any other means are strictly reserved in all countries.

Consult the legal notice and the terms and conditions of use regarding this site.

URL:

http://www.cvce.eu/obj/interview_met_andre_dubois_het_ontstaan_van_het_coreper_brussel_8_december_2006-nl-995bd098-6143-4dd7-ba1d-928061cad1d4.html

Last updated: 05/07/2016

Interview met André Dubois: het ontstaan van het Coreper (Brussel, 8 december 2006)

[André Dubois] Het Comité van permanente vertegenwoordigers is ingesteld door de eerste Raad, naar het voorbeeld van de coördinatiecommissie in Luxemburg. Het Comité moest de vergaderingen van de Raad voorbereiden en de praktische uitvoering ervan in goede banen leiden. Het fungeerde als aanspreekpunt voor de nationale overheden en werd uiteraard bijgestaan door werkgroepen.

De eerste permanente vertegenwoordigers waren voor het merendeel ambassadeurs die nauw bij de onderhandelingen betrokken waren geweest. Als ik me niet vergis, was baron Snoy de eerste Belgische vertegenwoordiger. Duitsland stuurde ambassadeur Ophüls, Italië weet ik niet meer zo goed... of jawel, ambassadeur Cattani, en Luxemburg de heer Schaus. Alleen de Fransen kozen een diplomaat die niet aan de onderhandelingen had deelgenomen. Hun eerste permanente vertegenwoordiger was de heer de Carbonnel. Voor ons secretariaat was dat allemaal geen probleem. Wij waren al gewend om met zo'n orgaan te werken, dat overigens na verloop van tijd een steeds grotere omvang aannam.

De Commissie stond aanvankelijk wat wantrouwig tegenover de komst van het Coreper. Zij zag een tussenschakel tussen de Commissie en de Raad niet zo zitten en vond dat het intergouvernementele karakter van de Gemeenschappen zo nog sterker werd benadrukt. Dat wantrouwen verdween echter al snel. Het Coreper, het Comité van permanente vertegenwoordigers, ontpopte zich al snel tot een onmisbare schakel door niet alleen de belangen van de regeringen in Brussel te behartigen, maar tegelijk ook de communautaire belangen in de verschillende hoofdsteden te verdedigen. Het Coreper groeide uit tot een cruciale spil en werd na enige tijd ook volledig geïnstitutionaliseerd. In het Fusieverdrag was dat, geloof ik.